

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 4

mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200

To smukke nye Viser
Den først: Om Ondty Godt. som
groer i alle Lande, etc.
Den anden: Hos lykkelig er, som jeg,
kun kan etc.
V box 32: 937
T. Niem 1786

To smukke

nye Biser.

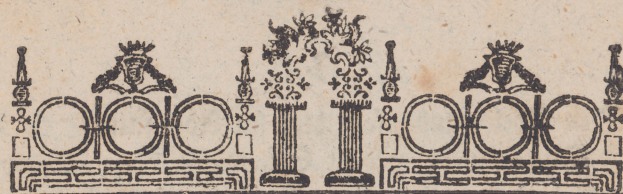
Den første: Om Dødt og Godt, som groer
i alle Lande, &c.

Den anden: Hvo lystig er, som jeg,
Fun han &c.

Tronhjem 1786.

V box 32:937

I.
Dm Onde og Gode, som groer i alle Lande,
En Wessels Harpe nylig Klang:
I hver en Stand det sees sig sammenblande,
Det være minne for min Sang.
Og sang jeg ej saa gode, som han,
Saa synger jeg dog som jeg kan. :||:

2.
Ministeren, naar han er Landets Stytte
Med Raad og Daad, vi ære skal;
Men er hans Maal Gevinst og Egennytte,
Saa staaer hans Hoibed for et Fald:
Naar Urlighed som Klippen staaer,
En Skielm tit Keed om Halsen faaer. :||:

X 2

3. Den

3.

Den Adelsmand, som blot sin Adels sætter,
I Snesse Ager, gyldent Skjold,
For saadan en jeg aldrig Huen lætter,
Men koster for ham, som for Fjold.
Men naar hans Adels Dyden var,
Jeg hat for ham i Haanden bar. :||:

4.

Den Præstemand, som os Guds Ord forklarer,
Og tordner daglig med Moral,
Om til hans Ord hans Levnet ikke svarer,
Saa skriv ham ind blandt Udpræs Tal.
Naar Liv og Værdighed følges kan,
Jeg bukker dybt for sig en Mand. :||:

5.

Naar Dommeren, som Ret og Uret veier,
For Guld tør gjøre Hvidt til Sort,
Og Lovens Ord som en Veirmølle dreier,
Saa agter jeg ham ikke stort.
Deel Retten uden Hensigt ud
Til Guld og Gunst, er Lovens Bud! :||:

6. En

6.

En Krigsmand tit som en von Thyboe taler,
Og deler indse Eder ud;
Han af sit Mod og Heldenshaten praler,
Men bange er for Lugt af Krud.
Hør Vrens Lov: staae som en Mand,
Og vær en Muur for Fodeland! :||:

7.

Den Borger er en Tyrk, som værsom glemmer
Sin Pengepose i sit Pult,
Naar han dermed sin Næstes Bet ej fremmer,
Men seer den Arme døe af Sult.
At bruge Guld til Næstens Gavn,
Ham giver største Hæders Navn. :||:

8.

Rort sagt: enhver, hvis Hensigt ene sigter
Til andres Skade, eget Gavn,
Som i sit Kald forsømmer sine Pligter,
Fortjener ej et æret Navn.
Nej den, som gier hvad godt, han kan,
Han er en stor og ædel Mand. :||:

13

9. D!

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

mm

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200

